

MARIJA NA ŠKRILINAMA → BERAM

MARIJANOVIĆ, Stanislav, slikar (Tomislavgrad, 23. IV. 1957). Diplomirao na Akademiji u Zagrebu 1980 (A. Kinert). Iskustva vrsnoga grafičara prenosi na slike radene uljem (*Neslućena pogreška*, 1986). Izdao grafičke mape *Predvorje pakla* (1985) s pjesmama Georga Trakla i *Le Pese-Nerfs* (1990) s tekstom Antonina Artauda. Najnovije radove na papiru i slike-objekte od papira radi dvodimenzionalno. Realizirao mobilnu skulpturu *Krugovi* (1994) u Solunu. — Samostalno izlagao u Tomislavgradu (1977), Osijeku (1982, 1987), Zagrebu (1984, 1986) i Parizu (1991, 1992, 1993, 1994).

LIT.: T. Lukšić, *Predvorje pakla* (katalog), Zagreb 1985. — I. Šimat Banov, Stanislav Marijanović (katalog), Zagreb 1986. — G. Lascault, *Le Pese-Nerfs* (katalog), Pariz 1991. K. Ma.

MARINA, selo u zaljevu blizu Trogira; spominje se u srednjovj. dokumentima kao *Bosiljina*. God. 1495–1500. trogirski su biskupi na otočiću u zaljevu podignuli četverouglatu kulu s konzolno istaknutim kruništem (kanal između kopna i kule zasut je u poč. XX. st.). Kula je popravljena za kandijskoga rata 1657. i 1717 (god. na grbu biskupa Vidovića); rekonstruirana je 1971/72. u približno izvornu izgledu. U stilu prijelaza iz gotike u renesansu sagrađena je crkva Sv. Ivana, a u polju nedaleko od sela je gotička crkva Sv. Luke s grbom obitelji Sobota na pročelju. Postoje ostaci starih obrambenih zidina, ulične mreže pravilna nacrta. Naselje je, naime, planirano u XVI. st. s pretežitom izgradnjom pučkoga obilježja (osim renesansne reprezentativne kuće pri moru u sklopu biskupske ladanjske postaje).

LIT.: S. Machiedo, *Rekonstrukcija i adaptacija kule u Marini*, Godišnjak zaštite spomenika kulture Hrvatske, 1978–79, 4–5. R.

MARIN ADAMOV → ADAMOVIĆ, MARIN

MARIN IZ ZADRA, drvorezbar (XIV. st.). Spominje se na radu u Dubrovniku, gdje je u drvu rezao oltarne reljefe. God. 1351. obvezao se da će izraditi ikonu dubrovačkomu plemiću Đivu Tudiziću.

LIT.: C. Fisković, *Zadarski majstori u Dubrovniku tokom 14. stoljeća*, Anali–Dubrovnik, 1953. — *Isti*, *Zadarski sredovječni majstori*, Split 1959, str. 77.

MARINKOVIĆ, Ivan, stakloslikar (Budimpešta, 1885 – Zagreb, 30. IX. 1947). Stakloslikarski umjetnički obrt izučio je u Budimpešti, a nastavio učenje u Švicarskoj, Njemačkoj i Francuskoj. God. 1909. otvorio u Zagrebu atelje-radionicu za izradbu oslikanih stakala (vitraja) i umjetničkoga mozaika koja je djelovala do 1962. Osim po vlastitim predlošcima, radio je po nacrtima naših poznatih slikara i arhitekata (V. Gecan, M. Trepše, V. Kovačić, D. Sunko). Umjetnički izvedenim staklom opremila je radionica mnoge reprezentativne zgrade: Sveučilišnu biblioteku i dvoranu Sabora Republike Hrvatske u Zagrebu, zgradu Skupštine Jugoslavije u Beogradu, te niz stambenih zgrada i crkava u Zagrebu i u drugim gradovima.

Đ. Co.

MARINOV, Lovro → DOBRIČEVIĆ, LOVRO MARINOV

MARINOVIĆ, Ante, kipar (Vela Luka, 12. II. 1947). Završio Akademiju u Beogradu 1971 (M. Popović). Kleše skulpturu u mramoru i granitu s izrazitim erotskim asocijacijama: *Raskršće erosa*, 1973; *Žena, kuća*, 1975. Samostalno izlagao u Beogradu, Nišu, Zagrebu, Veljoj Luci i Labinu.

MARINOVIĆ, Antun, arhitekt i urbanist (Trsteno, 29. X. 1925). Studij arhitekture završio u Zagrebu 1953. U Urbanističkom institutu Hrvatske vodio je izradu regionalnih planova Istre (1967) i otoka Mljeta (1973), generalnoga urbanističkog plana Dubrovnika (1969) i Cavtata (1971). Autor je detaljnih urbanističkih planova Križevaca (1953), Čakovca (1954), Daruvara (1960), Požege (1961), Dubrovnika (1958–62), Umaga (1965) i Poreča (1968). Projektirao je stambene zgrade u Travniku (1956), kotarski komitet u Novoj Gradiški (1957), restoran u Požegi (1962) i memorijalno groblje na Boninovu u Dubrovniku (1975).

LIT.: Urbanistički institut SR Hrvatske 1947–1987 (monografija), Zagreb 1987. R.

MARINOVIĆ-UZELAC, Ante, arhitekt i urbanist (Zagreb, 19. IV. 1930). Studij arhitekture završio u Zagrebu 1954, poslijediplomski studij urbanizma na Urbanističkom institutu Sveučilišta u Parizu (1954–56), te doktorirao u Zagrebu 1976 (*Socijalno-geografski prostor grada – prilog analizi socijalne topografije*). Od 1961. djeluje na Arhitektonskome fakultetu u Zagrebu, gdje je dekan od 1993. — Pretežito se bavi prostornim planiranjem i urbanizmom; autor je detaljnih urbanističkih planova u Zagrebu (Šestinski dol, 1966–81), Zadru (Jazine–Voštarnica, 1971),

MARINA, kula

Kutini (centar, 1968. i 1977), Ludbregu (centar, 1986), Ninu (povijesna jezgra, 1988), Brezi, BiH (1968); generalnih urbanističkih planova (Kutina, 1972. i 1984; Nova Gradiška, 1978; Nin, 1988); prostornih planova za općine Nova Gradiška (1978), Pakrac–Lipik (1993), Vukovar (1994), Virovitica (1994), Đurđevac (1994); prostornoga plana područja hidrosustava Drava (1980), suautor Regionalnoga prostornoga plana razvitka turizma kotara Šibenik (1962), te jedan od voditelja Regionalnoga prostornoga plana Gornjeg Jadrana (1972). Posebice se posvetio prostornome uređenju prirodnih rezervata; izradio je prostorne planove nacionalnih parkova (Plitvička jezera, 1978; Mljet, 1964. i 1985; Krka, 1970. i 1987; Kornati, 1987); parkova prirode (Trakošćan, 1977. i Biokovo, 1982), te memorijalnih parkova (Petrova gora, 1968; Kalnik, 1972; Kumrovec, 1977; Dotrščina, 1977).

Važnija su mu arhitektonska ostvarenja stambeno-poslovni blok (1978) na Branimirovoj obali i Veslački dom (1981) u Zadru, te stambeni niz na Kajfešovu brijegu (1987) u Zagrebu. — Objavio više radova u stručnim i znanstvenim časopisima.

BIBL.: *Socijalni prostor grada*, Zagreb 1978; *Naselja, gradovi, prostori*, Zagreb 1986; Dragan Boltar – *jedan život za urbanizam*, ČIP, 1987, 414; *Prilog metodologiji procjene kapaciteta nacionalnih parkova za prihvata posjetilaca*, Arhitektura, 1988, 204–207; *Teorija namjene površina u urbanizmu*, Zagreb 1989; *Regionalizacija iz vidokruga prostornog planiranja*, Društvena istraživanja, 1990, 1; *Urbanizam u novim uvjetima*, Prostor, 1993, 1.

LIT.: A. Pasinović, *Dragocjena knjiga za borbu mišljenja*, ČIP, 1978, 307. — T. Premrl, *Okružje stvaralačke afirmacije*, ibid., 1987, 412–413. — D. Juračić, *Stambeni niz »Kajfešov brijeg«*, Arhitektura, 1988, 204–207. — V. Neidhardt, *Individualno u kolektivnom – stambeni niz »Kajfešov brijeg«* u Zagrebu, ČIP, 1988, 442. — F. Ivanšek, *Enodružinska hiša*, Ljubljana 1988. — T. Odak, *Pregled stambene arhitekture u Hrvatskoj 1945–91*, Arhitektura, 1989–91, 208–210. R.

MARJANCI, selo SI od Našica. Srednjovj. crkva Sv. Petra i Pavla pregrađena je 1813 (prema natpisu na crkvi). S juž. strane broda očuvan je oveliki gotički portal s dva grba. Kraj crkve je kameni križ, s Marijom podno raspela (iz 1840).

MARJANOVIĆ, Stipan, slikar i pjesnik (Slavonski Brod, 19. VIII. 1802 – 2. VIII. 1860). »Ilirski« rodoljub, svećenik i samouki slikar. Crtao perom realistično-romantične socijalne teme (*Pravdašenje*, *Pomirenje*, 1832). Slikao u ulju oltarne slike (Sv. Nikola u crkvi u Starom Slankamenu, 1844; Sv. Stjepan), portrete (K. Drenovac, *Autoportret*) i kopije (*Isus* i *Samaritanka*, 1843).

LIT.: J. Matasović, *Slikarije Stjepana Marjanovića*, Narodna starina, 1922, 1. R.